

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2023-479

21.6.2023

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Sammenstøt ved veikryss – vikepliktsbrudd? – bal § 8.

Det oppstod et sammenstøt mellom klagers og motpartens personbil ved et veikryss. Det ble ikke utfylt felles skademelding. Klager forklarte at hun hadde kjørt ut fra vei X og rukket å kjøre ca. ti meter inn på vei Y, før motparten kjørte inn i klagers bil bakfra. Vei X var regulert med vikepliktskilt. Motparten husket lite fra hendelsen og avga derfor ingen forklaring. Foretaket ila klager 100 % ansvar for sammenstøtet under henvisning til brudd på vikeplikten for trafikk på vei Y. Klager anførte at motparten var ansvarlig for sammenstøtet fordi hun kjørte i for høy hastighet. Nemndas flertall kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsspørsmålet etter sammenstøt mellom to biler, jf. bilansvarsloven (bal.) § 8.

Det oppstod et sammenstøt mellom klagers og motpartens personbil ved et veikryss. Klager kjørte fra vei X og ut på vei Y, hvor motparten kom kjørende, før ulykken inntraff. Utkjøringen fra vei X var regulert med vikepliktskilt 202. Fartsgrensen på vei Y var 40 km/t.

Partene fylte ikke ut noen felles skademelding. Klager sendte inn følgende forklaring om hendelsesforløpet:

Jeg hadde akkurat svinget ut fra (vei X) og inn på (vei Y) og kjørt ca 10 meter da en bil kjørte inn i meg bakfra.

Videre ga klager følgende beskrivelse av skaden på egen bil:

Hele bakdelen er trykket sammen og bilen befinner seg hos (navn) K.

Motparten husket lite fra hendelsen og kunne derfor ikke utforme noen skademelding. Hun opplyste til politiet at hun følte prikking i kroppen før sammenstøtet inntraff.

Klagers bil ble ilagt 100 % ansvar for sammenstøtet under henvisning til brudd på vikeplikten for trafikk på vei Y.

Klager påklaget foretakets beslutning og opplyste bl.a. om følgende:

Bilen som kjører inn i meg treffer meg først en gang, på venstre bakdel. Så treffer den meg igjen, denne gangen på høyre side. Så kommer bilen i stor fart opp på min høyre side, det vil si at den hopper opp på fortauet og jeg hører rusing fra motoren nå. Etter ca 10 meter, estimert, akselererer ikke denne bilen lenger, men ruller, fortsatt med en del fart, på skrått mot rekkehusene på venstre side avveien, før den stopper i et gjerdet etter å ha krysset veibanen og kommet opp på fortauet.

Foretaket fastholdt sin tidligere beslutning.

Saken ble klaget inn for Finansklagenemnda den 15.2.23.

Klager anfører at foretakets ansvarsvurdering er feil. Motparten er 100 % ansvarlig for sammenstøtet. Det er fri sikt på 187 meter fra krysset, og klager så ingen biler på vei Y da hun

kjørte ut fra vei X. 187 meter tar 16 sekunder å kjøre hvis man holder farten på 40 km/t, som er fartsgrensen på stedet. Motpartens hastighet har vært mye høyere enn 40 km/t. Motparten traff klagers bil to ganger, før den kjørte inn i et gjerde. Dette tilsier at motparten må ha holdt foten på gasspedalen hele veien. Klagers fører sete måtte skiftes ut som følge av sammenstøtet. Dette tyder på at påkjørselen må ha vært svært kraftig, og at motparten må ha holdt mer enn 40 km/t. Klager viser også til at motparten må ha fått et illebefinnende, jf. motpartens forklaring til politiet om at det prikket i kroppen hennes før sammenstøtet inntraff.

Forsikringsforetaket anfører at saken er korrekt løst ved at klagers bil er ilagt 100 % ansvar. Kjørende ut fra vei X har vikeplikt for trafikk på vei Y. Når hendelsen skjedde etter at klager hadde kjørt kun ti meter på vei Y, kan ikke klagers vikeplikt anses som et tilbakelagt stadium. Sikten på stedet er god. Det foreligger derfor tilstrekkelig dokumentasjon for at klager har brutt vikeplikten for motpartens bil. Det foreligger dermed ansvarsgrunnlag på klagers side iht. bal. § 8. Det er ikke dokumentert at motparten har opptrådt uaktsomt, holdt for høy hastighet eller brutt noen trafikkregler. Det finnes noe dokumentasjon for at motparten hadde et illebefinnende da hendelsen inntraff. Hun følte noe merkelig i kroppen da hun passerte et hus 1,9 km unna skadestedet. Oppstod det et illebefinnende da, hadde hun neppe klart å kunne kjøre en såpass lang distanse før uhellet inntraff.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets løsning av ansvarsspørsmålet etter sammenstøt er korrekt, jf. bal. § 8.

Finansklagenemnda Skades flertall, Trine-Lise Wilhelmsen og Trine Vøien, bemerker:

Flertallet mener dette spørsmålet reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål", jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Det er uklart for flertallet i hvilken utstrekning klager var etablert i kjørebane da han ble påkjørt, og det er også uklart om motparten fikk et illebefinnende og hvilken hastighet hun hadde. Disse spørsmålene bør avklares ved muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Nemndas mindretall, Hege Sundby, bemerker:

Mindretallet er av en annen oppfatning enn flertallet og mener klager må gis medhold.

Saken gjelder ansvarsspørsmålet etter sammenstøt mellom to biler. Det er ikke skrevet noen felles skademelding.

Utgangspunktet er bal. § 8 om at hver part bærer sin egen skade, med mindre skaden skyldes uaktsomhet fra den andre parten a) teknisk svikt ved ett av kjøretøyene b) eller brudd på trafikkreglene c). Klager har redegjort for at han akkurat hadde svingt ut fra vei Y og inn på forkjørsvei X, da han etter 10–15 meter ble påkjørt bakfra.

Fartsgrensen på forkjørsvei X var 40 km i timen.

Motparten har forklart at hun ikke husker særlig mye fra hendelsen, og at hun følte prikking i kroppen før sammenstøtet. I foretakets brev til klager den 13.1.23 erkjennes det at den andre parten fikk et illebefinnende straks før sammenstøtet, og at "... det er mye mulig at hendelsen

kunne vært unngått om dette ikke var tilfelle." I foretakets neste brev av 24.1.23 opplyses det at dersom motparten skal komme i ansvar for ulykken, må motparten ha holdt en upåregnelig høy hastighet. "Vi utelukker ikke dette ..."

Mindretallet mener det, etter sakens opplysninger, er overveiende sannsynlig at motparten har holdt for høy hastighet og/eller fått et illebefinnende straks før sammenstøtet.

Skadene på klagers kjøretøy samt det faktum at motparten har kjørt på klagers kjøretøy to ganger, og fortsatt hadde en rusende motorlyd og stanset først 50 meter etter treffpunktet, indikerer at gasspedalen på motpartens bil har vært holdt inne før, under og etter sammenstøtet, noe som igjen er sammenfallende med et illebefinnende hos motparten.

Lokalavisen på skadestedet refererte kort tid etter ulykken at politiet straks etter ulykken mistenkte den ene sjåføren (motparten) for kjøring i ruspåvirket tilstand, men at senere undersøkelser viste at påkjørselen skyldtes sykdom. Dette er jo et moment som taler for at de som kom først til ulykkesstedet oppfattet at det var motparten og dennes bil som hadde forårsaket ulykken.

Etter en samlet vurdering er mindretallets syn at ansvaret for ulykken ikke skyldes klager, men at det tvert imot er mer sannsynlig at ulykken skyldtes forhold hos motparten, og at klager derfor må gis medhold.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).